

ORKDAL

Nr 8 – 2001
51. ÅRGANG

menighetsblad

Allehelgensdag 2001 – håp i møte med det meningsløse.

Terrorhandlingene denne høsten har sjokkert en hel verden. Ingen er vel uberørt av det som har skjedd. Det er ikke til å undres over at denne terrorpesten har gjort mange engstelig og usikker.

Svein Ellingsen setter mange riktige ord på vår brutale virkelighet samtidig som han sier mye sant om våre famlende bønner til vår Gud.

Midt i alt det meningsløse som vi møter her på jorden, blir vårt hjertes skrik til bønn, Gud, vi roper: Om du finnes, finn oss, redd oss når vi synker i vårt eget tomhets-mørke.

Selv om ubesvarte hvorfor stadig dirrer i vårt hjerte, ber vi, Herre: Gi oss tro, tro på deg som kjemper med oss fylt av kjærlighet, i nærkamp mot det ondes makt i verden.

For over 1900 år siden begynte en annen pest å herje i vår verden – kristendomsfølgelsens pest. Kristne mennesker som åpent og ærlig våget å stå for sannheten i det kristne budskapet ble forfulgt. Mange måtte bøte med livet. Det er ikke så rart om mange da også kjente på usikkerhet og bekymring.

Inn i denne situasjonen ble en bok skrevet – ei underlig bok i vår Bibel. På bakgrunn av et syn apostelen Johannes hadde på øya Patmos skriver han ned ord som kom til å formidle trøst og håp til kristne, som

levde i en truet livssituasjon. Boken setter ord på det onde som da var og det som "heretter skal komme". Men i små avsnitt som stadig vekker kommer igjen i denne boken lar Johannes oss skue fremover mot den dagen da det onde er beseiret for godt – det kristne fremtidshåpet. Dette gjør Johannes i visshet om at håpet øker evnen til å leve med belastninger. Håpet gir styrke i kampen mot det onde.

Allehelgensdag i kirkeåret er en slik dag da vi skuer fremover – samtidig som vi løfter frem minne om dem som har "kjempet troens gode strid, fullført løpet og bevart troen". Ingen av dem var fullkomne. De også var preget av begrensninger og feil. Men felles for dem som samles i himmelens rike, er som det står i en av tekstene for denne dagen: "Disse som er kledd i hvite kapper, hvem er de, og hvor kommer de fra? Det er de som har vasket sine klær og gjort dem hvite i Lammets blod. Derfor står de nå for Guds trone og tjener ham dag og natt."

Å leve i håpet betyr å regne med Guds nåde og tilgivelse. Det kristne håpet gir dermed en trygghet og en styrke som holder oss levende til vår siste time er kommet. Og når den timen kommer, er det siste som lyder på kirkegården: "Lovet være Gud, vår Herre Jesus Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny og gitt oss et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde."

Pål Ove Lilleberg

Veien gjennom sorgens landskap

Edith Bjørkås ble enke for godt to år siden. Her deler hun med oss veien gjennom sorgen.

John Hoston mistet kona si juleaften i fjor. Han forteller om sin vei alene de første ni månedene.

Orkdalskonfirmanter på Fjellkirketur

Det var stor stemning blant elevene fra Grøtte Ungdomsskole da de fikk sin tur til Fjellkirka i høst. Vi har laget en liten bildesekvens som taler sitt klare språk.

Foto: Svere Solberg

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Redaktør: Bertel Aasen
Redaksjonsmedlem:

Solveig Langtind

Trykk: Fagerli Offset AS
7329 Svorkmo -
e-post: offsas@online.no
Tlf 72 4 844 40
Fax. 72 48 44 34

Hjertelig takk!

Vi vil gjerne takk alle som i sommer ga en god gave til menighetsbladet.

I løpet av sommeren kom det inn over 30.000 kr til bladet. Det er bra!

Nå har vi nok penger til å gi ut bladet over jul, men vi ønsker å tenke lenger enn dit, så vi håper at du som ikke støttet bladet sist vil gi en god gave nå.

Vi legger ved en giroblankett.

Estlandsarbeidet i Orkdal fortsetter

Selv om Ella og Ivar Dahle om kort tid flytter fra Orkdal til Trondheim vil hjelpearbeidet til Estland fortsette som før. Og ekteparet er i disse dager i ferd med å planlegge tur nummer 65. Det er den tradisjonelle julegaveturen.

Men Dahle kan fortelle at det nå er blitt en ny kontakt som administrerer den praktiske del av arbeidet. Ingrid Svorkmo vil være den som tar imot varene første torsdag i måneden på den vanlige mottaksplassen ved tidligere Orkdal Sag. Hun vil være på plass i åpningstiden som er kl. 18.00 - 19.30. Om noen

har vanskelig for å ordne med leveringen på den ene kveldsstunden i måneden så kan en nok ta kontakt med Ingrid Svorkmo for leveringsavtale.

Hun treffes på telefon 72486206. Akkurat nå er de i full gang med å samle inn til den tradisjonelle julegaveturen som går om en måned. Ella og Ivar Dahle forteller at de er takknemlig for det meste som kommer. Klær som strømper, sokker, frakker og gode votter er veldig bra til vinteren. Men ellers er det stor glede over alle slags matvarer som har holdbarhet. Og de tar gjerne imot pengegaver. Ved å kjøpe varene i Estland får de langt mer for pengene enn her hjemme.

Eller er det viktig at alle betaler min. 20,- kr pr kolli i frakt. Det koseter jo å frakte alt over til Estland.

B. Aasen

Turar etter gudstenester

Det var tillyst to turar etter gudstenester i sommar. Første turen gjekk 24 juni til Fjellkjøsvatnet med Ingrid Svorkmo som vertinne. Og ein måned seinare vart turen lagt til Munklia og steinbrotet der klebersteinen til Orkdalskirka vart henta frå. Det var ikke så mange med på turane, men det var triveleg for dei som deltok. Olav Sjømæling var kjentmann på Mjuklia og fortalde om historia til garden og om steinen som vart henta herifrå og frakta ned til den nye kjerka på Fannrem.

Utsikt over Munklia og Munklivatnet. Vi ser Olav Sjømæling, Anne Eldevik og Vigdis Foseide.

Egil Kvakland kosar seg på grasvollene på Munklia. Han har kjørt mykje tømmer der i yngre år.

Tomheten var ikke til å holde ut!

Edith Bjørkås på Fannrem i Orkdal opplevde å bli enke våren for to år siden. Midt i en aktiv og spennende pensjonisttilværelse for henne og mannen Einar, mistet hun ham i en alder av knapt 68 år. Det ble et veistykke å gå som var tøft på mange måter, men nå ser Edith framover og gleden over livet er sterk.

– Vi fikk ha 45 gode og rike år sammen. Som lærer – og som kretssekretærfamilie, ble det en del plasser som ble våre rundt i den nordlige landsdelen. Sterkeste røtter har vi i Tromsø og Sørreisa. Da vi hadde passert 50 år fikk vi kall til å dra ut til Madagaskar som misjonærer. Vi fikk 3 perioder der ute før vi ble pensjonister. Men da helsa var god og lysten til å gjøre en innsats levde i oss, sa vi oss villige til å ta nok en treårsperiode på Madagaskar. Etter første året fikk vi et kort hjemmeopphold, og jeg reiste hjem en måned før Einar. Ikke så lenge etter at jeg var kommet hjem fikk Einar hjerneblødning og tre dager etter døde han på et sykehus på nabøya til Madagaskar. Da beskjeden kom, reiste jeg og to av barna mine nedover, men kom en time for sent fram.

– Det ble en underlig hjemreise for meg og mine barn og etter hvert begynte jeg på min tøffeste og vanskeligste reise i mitt indre landskap.

Delte du og Einar tanker sammen om døden?

– Ja, det gjorde vi innimellom. Det var helst Einar som kom inn på emnet. Han sa så ofte: Slik og slik må du gjøre når du blir alene. Han så hele tiden foran seg at det var han som først reiste. I samtalen om døden ga troen oss en sterk trygghet.

Sjokket gikk opp for deg da begravelsen var over?

– Jeg sa til meg selv: Dette skal jeg klare. Livet har bydd på mange tak og alle har ikke vært like lette, så jeg skulle nok greie også dette. Men jeg klarte det ikke. Tomheten var

meningsløs. Einar var så mye på reise i misjonens tjeneste, men han kom alltid hjem. Jeg hadde noe godt å vente på. – Men nå ville han aldri mer komme.

Det stormet i mitt indre. Jeg som hadde reist til Madagaskar så mange ganger alene, kunne ikke tenke meg å kjøre bil til Trondheim og slettes

ikke ta buss og så tog videre. Mange andre ting ble et ork for meg som jeg ikke maktet. Det ble et vanskelig år der jeg møtte høytidene og alle nye dager alene for første gang. Jeg prøvde å ikke isolere meg. Gikk til kirka og på møter for å hente styrken i Gud. Men ensomheten og tomheten var knugende hele tiden, selv om mine barn og familiene deres viste en fantastisk omsorg for meg. Einar og jeg hadde levd så tett sammen gjennom alle år og nå var han borte.

Men så skjedde det noe?

– Det var noe med våren som møtte meg i fjor. Alt som våknet til liv etter vinterens dvale. Jeg som er så glad i å stelle i hagen med blomster og grønnsaker kjente at det begynte å krible i fingrene etter å ta fatt..

Vinterlandskapet inni meg var i ferd med å løsne. Og jeg fikk en sterk trang etter å begynne å se framover. Et nytt veistykke begynte. Jeg hadde tatt en beslutning jeg vil ikke for alltid vandre i sorgens landskap, men være i livet der de levende er og hvor det spirer og gror. Det kostet innimellom.

Men midt i tomheten ønsket jeg å se livet.

Noe av det som har hjulpet meg utrolig mye er morgenturene.

Fremdeles har jeg dager som er tunge når jeg våkner. Det har vel arbeidet i underbevisstheten gjennom natta. Uansett hvordan været er, tar jeg på meg joggedressen og legger i vei på en times tur. Enten her nede på flata eller oppover i høyden. Det er slettes ikke lystbetont hver dag, men du hvor godt det gjør. Jeg går liksom av meg tristheten og får livslyst.

– Jeg har egentlig en positiv holdning til livet og det har nok hjulpet meg og etter hvert er jeg blitt engasjert i mange oppgaver. Det fyller hverdagen min med mening. Det er utrolig rikt å ha så mange i familien nært, men jeg skal ikke leve livet bare gjennom dem.

Menighetsråd, diakoniarbeid, bønnemøter og ikke minst å reise rundt og fortelle om misjonærlivet på Madagaskar er givende.

Har du råd til dem som opplever det samme som deg?

– Alle mennesker er ikke like og reagerer ikke likt. Men la ikke sorgen få knekke deg. Jeg er overbevist om at den vi har mistet ville ønske at vi skulle glede oss over livet. Sorgen og sorgarbeidet trenger sin tid, men la lyset slippe til gjennom ord, musikk og ikke minst i nærkontakt med naturen. For min del er lyset ikke minst knyttet til Guds ord som har gitt en utrolig kraft til å komme videre.

Bertel Aasen

Hobbyene mine har gitt meg livsmot!

John Hoston i Hoston gjennomlever sitt første år som enkemann. Sorgarbeidet er det tyngste arbeid han har hatt i sitt liv, men midt i alt ser han lyset og håpet.

Det er gått bare 9 måneder siden John måtte ta farvel med sin kjære kone, Ruth. På selveste julaften skjedde det. I løpet av åtte dager var livet til John blitt totalt annerledes.

– Ruth var jo så frisk og glad i å være ute i frisk luft og holde seg i form. Hun hadde ikke vært til lege på rundt 40 år og var i god form. Men så i løpet av uka før jul skjedde det som enda er uvirkelig for meg, sier John som tørker en av tårene som renner ned over kinnene i det vi sitter og prater sammen. – Jo, det ble en rar jul. Heldigvis har jeg en datter i nabokommunen, så hun tok seg av meg.

Du og Ruth var til stadighet å se sammen?

– Ja, det er nok riktig det. Vi fikk 45 år sammen der vi i alle år hadde et veldig nært forhold. Vi var avhengige av hverandre. Siste 13 årene jobbet vi også sammen i Orkla S.lag. Og nå etter at vi ble pensjonister var vi alltid på farten sammen. Pensjonistforeninga og Pensjonistkoret var vi begge ivrige med i. Dessuten var vi med å lage til mandagskafe for pensjonister og andre på Svorkmo og onsdagskafe i Hoston.

– Det ble et sjokk da det gikk opp for meg at nå var jeg alene. Første uka ble det mye konsentrasjon om det praktiske – men så kom stillheten. Tankene, minnene og ikke minst savnet. I de 9 månedene som har gått, kjenner jeg det fremdeles like sterkt. Det er vel noe med dette at en må gjennomleve det

første år og møte alle dager og høytider før en kan begynne å kjenne at det ikke er så vondt.

– Berginga for meg var at jeg har vært praktisk anlagt. Jeg liker å

stille i huset og jeg liker veldig godt å arbeide på kjøkkenet. Å lage maten er greitt, men det er så trist å spise alene.

Omsorgen fra naboer og ikke minst koret og pensjonistforeninga har vært en stor styrke. Jeg følte at jeg trengte litt tid før jeg vendte tilbake til aktiviteten, men dirigenten i koret var i mangel av basstemmer 3 uker etter begravelsen til et sangoppdrag på en juletreffest, og hun ville gjerne at jeg var med. Dermed ble jeg raskt kastet inn igjen i de mange aktivitetene, men nå alene. – Det er klart at det har vært en håpløs situasjon å være i om jeg ikke har hatt disse givende oppgaver.

Akkurat nå mot høst kjennes det trasig å komme hjem alene til et tomt hus, men jeg minner meg selv om at dette må jeg igjennom. Og så vet jeg at andre har hatt det enda verre. Døden er nå noe vi alle må gjennom, det er det sikreste av alt i livet vårt.

Er du ofte på kirkegården?

– Ja, der er jeg ofte. Ruth betydde så mye for meg at jeg ønsker at det skal være vakkert omkring minnet hennes. Derfor ser jeg ofte etter om blomstrene står fint.

Men jeg kjenner også at det er godt å være der. Kjenner at det gjør noe med det indre i meg.

Sorgarbeidet har vært det tyngste arbeid du har vært i. Hva har

dette arbeidet gjort med deg som menneske?

– Det som er helt sikkert er at disse månedene har ikke svekket meg som menneske. Følelsene mine arbeider i meg og er nok enda mer framme enn før.

Tårene kommer når savn og sorg presser på. Men samtidig føler jeg at ved å være i dette og gjennomleve det blir jeg som menneske sterkere.

Hva har vært styrken for deg disse månedene?

De gode minner varmer og gir livsmot. Men møte med mennesker har gitt meg utrolig mye. Se at det er bruk for meg. Merke at mennesker er glad i meg og vil gi meg oppmuntring.

Har du råd å gi til de som kommer i samme situasjon som deg?

– Da vil jeg på det sterkeste si at det er viktig å ikke sette seg ned for seg selv, men bestemme seg for å komme ut og gi morgendagene en sjangse. Det er viktig å ikke bare se bakover, men løfte blikket framover. Jeg tror at den som er død ville gjerne ha visket oss i ørene at vi må se framover. Og ikke bare det, men se omkring oss på dem vi er glad i og som står oss nær, sier John Hoston og henter notene til sangene han er spurt om å synge som solist i gudstjenesten kommende søndag

Bertel Aasen

SLEKTERS GANG

Døpte

Orkanger

30.09 Nicolai Hansen, Geitastrand, Håkon Magnus Reitan Horsås, Hedda Bye Grytting, Kristin Lilleberg, Simon Skjellum, døpt i Hølonde kirke

Orkland

23.09 Mads Øyum Møkkelgård, Malin Wuttudal

Orkdal

07.10 Stian Oddli, Ole Ivan Halsen Nilssen, stadfestelse av dáp

Geitastrand

14.10 Hanne Meland Kalland

Vigde

Orkanger

06.10 Marthe Charlotte Solbu og Stephen Douglas Day

Orkland

06.10 John Eggen og Elisabeth Selbekk

Orkdal

22.09 Jan Morten Almlie og Wenche Halseth, Atle Mellingsæter og Gunn Solveig Rømme, viet på Orkdal kirkekontor
03.10 Helge Rask og Ann Mari Holte, Klæbu, viet på Orkdal kirkekontor

Geitastrand

06.10 Anne-Margrethe Lie og Ole-Petter Kolsung, viet i Lade kirke

Døde

Orkanger

13.09 Kristmar Levin f 1913
24.09 Laila Knutstad f 1920
28.09 Bjørg Anne Lise Sande f 1928
10.10 Nils Ottar Rønning f 1919
17.10 Tormod Ustad f 1932

Ny gravferdsordning.

Mange har lagt merke til at det er gjort forandringer i ordninga for gravferd her i Orkdal. Prestene bruker andre ord og andre tekster enn før. Dette er ei prøveordning som mange menigheter her i Nidaros bispedømme bruker. Det blir arbeidet med å få til en ny liturgi for gravferd i Den norske kirke, og ved å være "prøvemeningheter" kan vi være med på å påvirke den nye liturgien ved å utprøve den og uttale oss om den etter ei tid.

Det som kjennetegner den nye ordninga er at den ikke bare har tekster som understreker livets forgiengelighet, døden og dommen, men har tekster som taler om livet, døden og det kristne håpet. Navnet til den døde blir nevnt flere ganger i liturgien, også i bønna etter talen. Som et overordna synspunkt på gravferda blir det innledningsvis sagt: Vi er samla for å overgi NN i Guds hender. Vi skal ikke bare ta avskjed. Vi skal ikke bare sørge. Vi skal overgi våre kjære til Gud med bønn om at han tar imot oss. Vi har livet vårt som gave og som mulighet. Gud møter oss med sine kall og nådegaver. Når vi dør, har vi brukt våre muligheter. Da er det opp til Gud å tilgi

og frelse og dømme. Salmedikteren Svein Ellingsen sier det slik:
Nå er livet gjemt hos Gud.
Vi overgir alt til ham.
Håpet er tent i liv og død.
Ingen er glemt av Gud.

Bifos

ÅPEN KVELD PÅ ORKDAL KULTURHUS

torsdag 22. november
kl 18.30

- * Steve Halsetrønning:
I kronhjortens rike.
Lysbilder fra boka.
- * Gunnar Bonsaksen:
Kåseri om livsvilkår og psykisk helse beskrevet i litteraturen.
- * Servering

Arr.: Mental helse Orkdal,
Modumgruppen, Psykisk
helsetjeneste i Orkdal kommune og
Diakonien i Orkdal.

Dette skjer i Orkdal menighet

ALPHA-kveld onsdag 7. nov kl 19.00

Søndagssamling 11. nov kl 17.30

Julemesse på Grøtte NLM fre. - lø. 16. - 17. november

Møte med Normisjon onsdag 28. november kl 19.00

Juleverksted på Menighetshuset, lørdag 8. desember kl 15.00.

Grøt.

Søndagssamling/ Adventsmøte, 9. desember kl 17.30

Orkdal

25.09 Johan Dørdal f 1924
04.10 Fredrik Eggen f 1918
08.10 Klara Svorkmo f 1916
09.10 Arvid Bjørnulf Stenvik f 1924
18.10 Alvild Engen f 1922

Orkland

17.09 John Edvard Lie f 1921
25.09 Åge Svorkmo f 1925

Minnegudstjeneste

2. november kl. 19 - fredag før
Allehelgenssøndag - blir det minnegudstjeneste i Orkdal kirke.
Navna på de døde fra oktober 2000 til nov. 2001 blir lest opp. Det blir anledning til å lytte til musikk og tenne lys. Soknediakom Sverre Solberg og prost Birger Foseide m.fl. deltar.

Forming - Hobby
Formingsmaterieill - Leker -
Kontorrekvisita
Tlf. 72 48 10 57

MAGNE STAVELI & Co.
Orkanger - Tlf. 72 48 00 65

Orkdal Skrift- og Steinhuggeri
Gravmonumenter / Inskripsjoner / oppussing
Jostein Hatvik, Dikseveien 1, 7320 Fannrem - Tlf. 72 48 50 10

Orkanger Kjemiske Renseri
CUBUS
ORKDALSV. 28B

ADVOKAT OLA FOSSVOLL
Medlem av Den Norske Advokatforening
Orkedalsveien 31, 7300 Orkanger
Tlf. 72 48 09 22 - Fax. 72 48 11 70

FOTOGRAF KVARSNES
Orkanger - Tlf. 72 48 10 34

Størseth Ur & Optikk as
Orkedalsveien 67, 7300 Orkanger
Tlf. 72 48 22 50

Orkdal Bil a-s
Bårdshaug
7300 Orkanger

Sykehuskafens Fotklinikk
* Råd og veiledning * Gavekort
* Full fotbehandling * Punktbeh. m.m.
Tlf. 72 48 12 40

MENIGHETSDATA

Åpningstider Kirkekontoret:

Mandag - fredag kl 10 - 14.

Prestene: Tirsdag - fredag kl 10 - 12

Telefoner:

Kontoret 72 47 97 50
Telefax 72 47 97 58
Mobil 92 84 44 81
Moe kirke 72 48 44 80
Orkdal kirke 72 48 51 06
Den Gode Hyrdes kpl. 72 48 06 71

Boligtelefoner:

Prost Foseide 72 48 51 42
Res.kap. Aasen 72 48 41 88
Kap. Lilleberg 72 48 10 44
Diakon Solberg 72 48 57 86
Margit Sødahl 72 48 91 38
Kirkeverge Rask 72 83 31 25
Organistene Wrobel ... 72 48 55 84
Kateket Vespestad 72 48 90 01

Kasserer:

Orkdal Kirkekontor,
postb. 4, 7321 Fannrem
Postgiro: 0802 3268729

Ekspedisjon:

Tore Høstøen, Svorkmo

CHRONO Orkanger

Orkanger Ur og Gull A/S - OTI-Senteret - Tlf 72 48 78 90

GULL & FUNN

EL-KONTAKT AS

7320 Fannrem - tlf. 72 48 54 84
Elektrisk installasjon

ARNE K. MO - Fannrem

Tlf. 72 48 58 11

Gullsmed
RØHME
Tlf. 72 48 01 91 - Orkanger sentrum

Fannrem Farvehandel A.S.

Gulvbelegg, tepper, maling, gardiner
Tlf. 72 48 53 32

Orkla
Helseartikler a.s
Tlf. 72 48 16 00 - Orkanger

FOKUS Bank

Kvernmo Bruk A.S.

Trelast, byggvarer, paller
Tlf. 72 48 13 22

Gjølme Sementvarefabrikk
Tlf. 72 48 03 93

Orkel

Orkdal Begravelsesbyrå AS
Kontor med utstilling av
gravmonument i Fannrem sentrum.
Tlf. 72 48 56 41

**FAGERLI
OFFSET AS**

Vi leverer trykksakene du trenger
- til riktig pris!
Tlf. 72 48 44 40

Støtt minnefondet

til forskjønnelse av kirkegårdene

Minneblanketter selges

Orkdal Sparebank

Orkdal kirkekontor

Svorkmo S-lag

C-blad FULLDISTRIBUSJON

RETURADRESSE:

Orkdal Kirkekontor, 7320 Fannrem

- vi går i kirka

4. nov., Allehelgensdag

Orkdal kirke kl 11
Høymesse v/ Foseide. Nattverd.
Offer NLM.

Orkanger kirke kl 11

Allehelgensmesse v/ Lilleberg.
Nattverd. Vi minnes de døde.
Offer til Orkanger Minnefond.

Moe kirke kl 11

Høymesse v/ Aasen. Nattverd. Vi
minnes de døde. Offer Kirkens
SOS

Geitastrand kirke kl 19

Allehelgensmesse v/ Lilleberg.
Nattverd. Vi minnes de døde.
Offer til menighetsarbeidet

11. nov., 23. søn. etter pinse

Gjølme bedehus kl 12
Gudstjeneste v/ Lilleberg.

18. nov., 24. søn. etter pinse

Orkdal kirke kl 11
Mukulamesse v/ Foseide og
Vespestad. Kalender til 6-
åringene. Barnekor deltra. Offer
menighetsarbeidet.

Orkanger kirke kl 11

Høymesse v/ Aasen. Offer til
misjonsprosjektet til menigheten.

Fredag 23. nov.

Moe kirke kl 19
Lovsangskveld v/ Aasen.
Nattverd

25. nov., siste søn. i kirkeåret (Domssøndag)

Orkdal kirke kl 11
Høymesse v/ Aasen og Solberg.
Diakoniens dag. Oftring til Orkdal
menighetshus

Moe kirke kl 11

Høymesse v/ Foseide. Offer til
kristent arb. blandt blinde.

Kjørmoen bedehus kl 15

Gudstjeneste v/ Lilleberg og
Vespestad. Kalender til 6-
åringene.

Torsdag 29. november

Orkdal kirke kl 19
Lysmesse v/ Foseide og
Vespestad. Konfirmantene deltar.
Offer til misj. i Nidaros. «Lys til
verden»

2. des., 1. søn i advent

Orkanger kirke kl 17
Lysmesse v/ Lilleberg.
Konfirmantene deltar. Kalender
til 6-åringene. Offer til misj. i
Nidaros. «Lys til verden»

Moe kirke kl 17

Lysmesse v/ Vespestad og Aasen.
Konfirmantene deltar. Kalender til
6-åringene. Offer til misj. i
Nidaros. «Lys til verden»

Fredag 7. des

Moe kirke kl 18
Åpen kirke v/ Aasen.

9. des., 2. søn. i advent

Orkdal kirke kl 11
Høymesse v/ Foseide. Nynorsk
liturgi. Dåp. Nattverd. Offer til
menighetsarbeidet.

Moe kirke kl 11

Høymesse v/ Masvie. Nattverd.
Offer til menighetsarbeidet.

Geitastrand kirke kl 19

Lysmesse/ Vi synger jula inn v/
Lilleberg og Vespestad.
Konfirmantene deltar. Offer til
misj. i Nidaros. «Lys til verden»

Fredag 14. des.

Orkanger kirke kl 19
Vi synger jula inn v/ Lilleberg.
Offer Orkanger menighetshus.

Moe kirke kl 19

Vi synger jula inn v/ Aasen. Offer
til menighetsarbeidet.

- det skjer i menigheten -

Orkland Menighet

Onsdag 7. nov kl. 20.00	Normisjonsmøte	Svorkmo Misjonshus
Mandag 12. nov kl. 20.00	Vårliv	Tone og Bertel Aasen
Fredag 16. nov kl 11.00	Eldretreff	Svorkmo Misjonshus
Tirsdag 20. nov kl 19.30	Felles bibelgruppekveld	Svorkmo Misjonshus
Onsdag 28. nov kl 20.00	Medlemsmøte	Svorkmo Misjonshus
Søndag 9. des kl 17.00	Familieforeningsmøte	Svorkmo Misjonshus

Orkanger menighet

Man. 5. nov. kl. 17	Hyggetreff	Orkanger menighetshus
Tir. 6. nov kl. 16.30	Korvettene	Orkanger menighetshus
Man. 12. nov. kl. 19.30	Bibeltime	Orkanger menighetshus
Tir. 20. nov kl. 16.30	Korvettene	Orkanger menighetshus

Helgevakter

07.-12-11:	Birger Foseide
13.-19-11:	Bertel Aasen
20.-26.11:	Pål Ove Lilleberg
27.11.-03-12:	Bertel Aasen
04.-10.12:	Birger Foseide
11.-17.12:	Pål Ove Lilleberg

Telefonnummer

Prost Foseide:	72 48 51 42
Res. kap. Aasen:	72 48 41 88
Kap. Lilleberg:	72 48 10 44
Mobil, prest:	92 84 44 81

Kvittering

Innbetalt til konto

0802 3268729

Orkdal Menighetsblad

Beløp

Betalerens kontonummer

Blankettnummer

6214650912

Betalingsinformasjon

Bladpenger

GIRO

Betalings-
frist

Underskrift ved girering

Betalt av

Betalt til

Orkdal Menighetsblad

Orkdal Kirkekontor

7320 Fannrem

Belast
konto

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

<

>

0802 3268729

<6214650912>